

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 44.

Maribor, dne 21. aprila 1913.

Letnik V.

Svobodomiselna tiranija.

Ko so na Francoskem in potem na Portugalskem prišli najčistokrvnejši svobodomiselci do vlade, so jim naši slovenski liberalci vriskali veselja nasproti. V svojih glasilih so pisali oduševljene članke o zlatih dnevih, ki so prišli za Francoze in Portugalce in vse njihovo hrepenenje je splavalo tja v te framašonske dežele. Prevečala jih je samo ena želja: da bi tudi pri nas že vendar napočili svobodomiselstvu taki zlati časi, da bi že vendar tudi pri nas v vsem javnem življenju zmagalo brezversko prostoizdarstvo nad nesvobodoljubnim krščanstvom, nad rimsko temo. Padle so v tistih dneh, ko je svetovno svobodomiselstvo slavilo orgije zmagoslavja, tudi v našem liberalnem časopisju, mnoge krilate besede v proslavo brezverstva in obsodbo krščanstva. „Narodni Dnevnik“, neslavnega spomina, je v svoji svobodomiselni ekstazi opsoval krščanstvo za „strup iz Judeje.“

Kaka so nebesa, ki jih obljublajo svobodomiselci ljudstvu, če prežene križanega in malikuje pred boginjo svobode, v resnici, kažejo poročila, ki prihajajo v zadnjem času iz Portugalske. Unisono je proslavljalo svetovno svobodomiselstvo z našimi liberalci vred portugalske prostoizdarje, ki so umorili svojega kralja, pregnali dinastijo in vpostavili framašonsko republiko. Portugal je bil hipoma obljubljena dežela celemu svetu in o nepopisni sreči, ki je zavládala v njej pod patronažo svobodomiselstva, si slišal najbolj bombastične besede.

Kako je pa v resnici? Portugal je po prevratu najbolj nesrečna dežela, v kateri krvavo gospoduje svobodomiselna tiranija. Mesto monarhije se je etabliral konzorcij frazerjev, parasitov, pustolovcev in notoričnih nepoštenjakov, ki v znamenju „framašonske svobode“ izžema deželo in odira ljudstvo.

Vojvodinja Bedford priobčuje v angleških listih večjo vrsto poročil o groznem, nepopisnem trinoštvu, ki gospodari sedaj na Portugalskem. „Noben tiran“, tako piše vojvodinja v svojih člankih, ki vzbujajo senzacijo, „ne more iznajti infamnejšega sistema strahovlade, kakor ga izvaja pod vodstvom ministrskega predsednika Alfonzo Costa ona skupina republikanske stranke, ki je znana pod imenom carbonariji. Špijoni so povsod, pravica in resnica ne pride ta nikjer do veljave, ker je sodba naprej določena, krivoprisežne priče so vedno pri rokah, in oprostila

razsodba stane sodnika lahko glavo. V Lisaboni in v provinci so ječe prenapolnjene s političnimi jetniki. Mnogi izmed njih so zblazneli in so jih prepeljali v norišnico Rilhafolle. Največji del jetnikov je pa v preiskovalnem zaporu. Sodniki grečo, kakor se priznava, v glavno mesto, da dobe tam navodila za svoje sodbe. Pred sodišči se potepajo propali individui, ki po plačilu, katerega dobe, potrdijo s prisego vsako izpoved.

Eden najbolj kričečih slučajev je oni obeh sinov grofice Ficalho in njunih prijateljev Belmonte in Macarenas, ki so brez vsakega povoda bili aretirani in na brutalen način postavljeni pred sodišče. Njihova oprostitev se je zdela sigurna, dokler se ni porotnikom tajno namignilo, da bodo, če obtožencev ne obsodijo, skupaj z njimi ustreljeni. Trije od štirih obtožencev so bili nato obsojeni na 20 let in deportacijo, četrti še čaka na svojo usodo. Obnašanje teh žrtev je bilo občudovanja vredno. Sem in tja se dovoli mladim grofom, da jih obiščejo zaročenke, mati je pa v prognanstvu.

Še bolj žalostna je usoda revnih jetnikov, služabnikov, ki so bili zaprti ob enem s svojimi gospodari, sakristanov, ki so morali z duhovniki v ječo, družin, ki so ostale, oropane svojega vzdrževalca, v revščini in bedi. Nekateri izmed jetnikov so mladi in zdravi, in njim je še ostal žarek upanja. Nepopisno žalostna je pa usoda starih in bolnih. Vojvodinja navaja celo vrsto slučajev iz lastne izkušnje. Že več mesecev, že dve leti sem so zaprti marsikateri bolni jetniki, ne da bi se mogli gibati in ne da bi imeli kako opravilo, v malih, temnih ječah, vendar vsi se vedejo dostojno in ne malodušno. Da je duhovščina po padcu kraljevine obsojena v pregnanstvo, ni treba še posebej povdarjati. Star duhovnik, ki je čel sedaj v Lomoeiro-ječi, je bil napaden od carbonarijev ter med suvanjem in bitjem poulične sodrge — gnan v zapor. Njegovo cerkev so razdrli. Ime Boga je povsod prepovedano.

O številu zaprtih žensk je težko dobiti zanesljivih podatkov. V ženski kaznilnici jih je malo interniranih. Pač pa se nahaja tam Konstancija Jelles da Gama, ki je s tem, da se je zavzela za zapuščene družine zaprtih političnih jetnikov in jim dobrotljivo pomagala, povzročila, da so jo pred osmimi meseci zaprli. Obtožnica se je glasila na „manifestacijo solidarnosti“, ker je omejila svojo dobrotljivost na družine političnih jetnikov. Poleg nje se nahaja v

ječi Dona Brito da Cumha, ki tudi ni zakrivila nič drugega, kot da je delila dobrote.

Ob koncu apelira vojvodinja na poštenje angleškega ljudstva in poziva angleško vlado, naj v imenu kulture, civilizacije in človečanstva napravi že konec barbarstvu portugalskih jakobincev.

Svobodomiselna nebesa so tedaj veliko bolj podobna trinoškemu peklu. Da jih ne bomo deležni, moramo tudi v bodoče, kakor do zdaj, neizprosno pobijati vse svobodomiselne izrodke in naj pridejo v še tako nedolžni obliki. Kakor nam govori zgodovina, kakor nam kažejo naše domače razmere, tako nam potrjuje glasno tudi Portugalska: svobodomiselstvo pozna svobodo samo za-se in za svoja zlodejstva, za druge ima samo nasilje in vešala. Drži se vedno in povsod načela: Willst Du nicht mein Bruder sein, so schlag ich Dir den Schädel ein!

Konec vojske.

Balkanske države sprejele posredovanje velesil.
— Pogoji za sklep preliminarnega miru s tem dani —
Vojsko se smatra za končano. — Meje Albanije na severu in severovzhodu določene. — Kralj Nikita odneha.

Med Bolgarijo in Turčijo ustmeno sklenjenemu premirju sta sedaj sledili skoro zaporedoma dve drugi važni dejstvi, ki pomenjata faktični konec vojske na Balkanu. Zvezne države Bolgarija, Srbija, Grška in naposled še Črnagora so podale formelno izjavo, da sprejmejo mirovna posredovanja velesil. Ker so bili pogoji za posredovanje že poprej določeni in naznanjeni vojskujočim balkanskim državam, pomenja ta izjava zveznih balkanskih držav, da soglašajo, da se sklene tudi preliminarni mir na podlagi teh predlogov.

Volji velesil se je uklonila naposled še Črnagora, ki bo nehal oblegovati Skader. In ravno okrog Skadra je bila v poslednjih tednih osredotočena cela balkanska kriza, ki je grozila postati usodopolna za svetovni mir.

Sedaj je, hvala Bogu, vse srečno rešeno. Vojsko lahko smatramo za končano in tudi skadrsko vprašanje je mirnim potom rešeno. Sicer prinaša danes brzojav še eno vest, po kateri se kralj Nikolaj noče udati, a ne zdi se nam verjetna. Brez upa na vseh črnogorski kralj vendar ne bo žrtvoval svojih junakov.

PODLISTEK.

Gospa Ciperli.

Črtica. Spisal Matko.

(Dalje.)

„Za večerjo bo in za zajutrek.“

„Bog te blagoslovi“, dejala je gospodinja, odpirajoč vrata z jerbasi obloženi Ciperli.

Od Čavnika se je napotila naravnost v župnišče. Na hodniku je srečala gospoda župnika.

„Hvaljen bodi Jezus Kristus“, je pozdravila urno ter se trudila, da bi mu poljubila roko.

„Amen na veke“, odvrnil je gospod župnik prijazno, „danes pa je naša pošta nekoliko zakasnela.“

„Naj ne zamerijo! Toliko sem imela potov, da res nisem mogla prej domov.“

„No, je že dobro! Če si lačna, pa stopi v kuhinjo!“

Ciperli si ni dala dvakrat veleovati; takoj je odložila jerbasa na hodniku ter stopila v kuhinjo, kjer je dobila tečne večerje.

Z obilnim zahvaljevanjem je zapustila župnišče in namerila svoje korake k Rajtniku, da izroči šivilji sukanec.

Zadnja postojanka njenega potovanja je bila pri učiteljevih.

Zvezda večernica je žarela na nebeškem svodu, za njo so se pa prikazovale druge zvezdice zdaj tja, zdaj ona, številneje na vshodu, nego na zahodu, kjer je bilo nebo še razsvetljeno od solčnih žarkov. Iz vaških hiš so mežikale lučice v mrak, vabile Ciperli in ji govorile: Pojdi v svojo sobo, nažgi lučko ter preženi strah iz svojega stanovanja! O, ko bi le imela prijazno in svetlo sobo, kako prijetno bi si odpočila v njej od dnevnega truda! Tiha, iskrena že-

lja po luči in prijaznih obrazih se ji je vzbudila v srečo, priganjali jo, da pospeši korake.

„Dober večer“, je pozdravila, vstopivši v kuhinjo, „danes sem se precej zamudila, ne smete mi zameriti!“

„Da si le prinesla! Boš pa prihodnjič urneje prišla!“

Gospa učiteljica je vzela časnike ter jih odnesla soprogu v predsobo.

„Kaj je novega, gospa Ciperli?“

„E, nič posebnega! Smartinskega gospoda sem videla; pri Kuširju so mi dali sladkorja in pri lončarju sem zvedela, da pridejo vojaki za nekaj dni; baje jih pa bo zelo veliko in bodo nastanjeni tudi v naši vasi.“

„Kdaj pa pridejo?“

„Menda že prihodnji teden; natanko ne vem.“ Iz sobe se je slišal razposajen smeh, vzbujajoč v Ciperli radovednost.

„Kdo pa je v sobi?“, vprašala je takoj gospo učiteljico.

„Imenitni gospodje, sami študentje; naš Pavlek, Vrhovnikov Lojzek in Krušnikov Nande.“

„Lahko so veseli, ker nimajo dela.“

„Veš, Ciperli! zdaj imajo počitnice; ko pa te minejo, bodo se morali vrniti v mesto k učenju.“

„Kaj jim pač manjka! Druge dolžnosti itak nimajo, nego učenje.“

„Ko bi le to izpolnjevali! Bog ve, kako se bo! Veš kaj! Krušnikovemu boš morala kmalu poljubiti roko!“

„Nak, temu že ne! Saj ne bo nikolico gospod.“ Ciperli, dejala je gospa učiteljica resno, „ne zareči se! Vse se lahko zgodi na svetu.“

„Njegove primicije si jaz ne bom čakala.“

„Mogoče pa, kdo ve! — Kje so neki naše tri, da jih tako dolgo ni domov?“

„Pri Rajtniku sem jih videla. Imam še nekaj naročiti Slavki.“

V sobi so se študentje šalili in smejali. Najglasnejši je bil Krušnikov Nande, zato je bila tudi Ciperli nanj najbolj nevoljna, ker ni mogla zadremati v topli kuhinji.

Večerja je bila pripravljena.

Gospa je postavila pred Ciperli skodelico kave in kos kruha.

„Ciperli, na, nekaj večerje!“

„O jej! Bog povrni! Bog povrni!“

Oči so se ozrle hvaležno na gospo, uprle se nato v kruh in ga objemale s slastjo. Previdno ga je drobila v kavo, pobirala drobtine z mize in srebala kavo.

Med tem so se vrstile hčerke od Rajtnika.

Ciperli se je zdelo, kakor bi prišlo življenje v prostore; vesele in poskočne so se oprijemale deklice matere in se opravičevale.

„Oh, mamica“, šepetala je Marijanica, „tako veselo je bilo! Veš, slepe miši smo lovili in prstanček smo delili, oh . . .“

„Če ste le pridne bile“, pripomnila je mati.

„Smo, smo“, hitele so vse tri.

„Zdaj pa k večerji!“

„Juh, gremo! Kaj bo le dobrega?“

Anica je poskočila in se oprijela Marijanice. Gospodična Slavka!

„Kaj pa je, gospa Ciperli?“

„Pavla s pošte vas pozdravlja, prav lepo pozdravlja!“

„Res?“ se je začudila vitka deklica. In okrog usten ji je zaigral očarljiv nasmehljaj. „Povejte ji jutri, da se zahvaljujem za pozdrave in da naj pride v nedeljo na obisk. In še pozdravite jo! Pa ne smete pozabiti!“

„Ne bom. Glejte, vozil si naredim na robec.“

Vse balkanske države sprejele predloge velesil.

Sedaj je došel v Sofijo na posredovalni predlog velesil že tudi odgovor Črnogore. Črnagora zdaj soglaš, kakor ostale balkanske zvezne države, s predlogom velesil, tako da je sklepanje miru zasigurano in predmirje že nekako sklenjeno. Sicer še vzdržujejo zavezniki del svojih poprejšnjih zahtev, ko pravijo, da morajo v vprašanih glede mej Albanije, Egejskih otokov in vojne odškodnine varovati svoje posebne interese, toda so to zadeve, ki ne morejo več v nobenem slučaju ogroziti sklepanje miru, ker zvezne države glede teh točk ne stojijo nasproti Turčiji, ampak nasproti velesilam, ki bodo sigurno našle sredino pot, da rešijo ta vprašanja.

Kakor se sliši, bodo izročile zvezne države odgovor velesilam danes ali jutri, nakar bo takoj v Londonu podpisano predmirje. Nadaljne konference o definitivnem miru se pa bodo vršile vspešno v Parizu in Londonu. Zajedno, ko bo v Londonu podpisan sklenjeni mir, bo tudi v Petrogradu objavljen sporazum med Bolgarijo in Rumunijo.

Kralj Nikola odneha.

Iz Dunaja poročajo:

Semkaj je prispela preko Pariza jako važna vest, da kralj Nikola že pripravlja proklamacijo, s katero hoče naznaniti narodu ustavitve obleganja Skadra. Vesti se vjemajo s poročili iz Beograda, ki zatrjujejo, da se pripravlja v Črnigori popoln preobrat v dosedanjem intransigentnem stališču. Tukajšnji diplomatični krogi sicer še vedno vzdržujejo vesti, da hoče kralj Nikola vstrajati pri svoji zahtevi in zato se velesile že pripravljajo, da nasilnim potom izsilijo od Črnogore vpoštevane zahteve velevlasti. Govori se o odposlatvi mednarodnega vojaškega oddelka v Skader, katerega bi Črnogorci potem ne mogli še nadalje napadati, ker bi prišli v oborožen konflikt z vojaškimi oddelki vseh velesil. Do tega mednarodnega detaširanja pa ne bo prišlo, ker hoče kralj Nikola že prej odnehati od obleganja.

S skadrskim vprašanjem pade zadnja ovira, ki zavlačuje zaključitev preliminarnega miru, kajti mirovne propozicije velesil so vsi zavezniki, tudi Črnagora, akceptirali.

S tem se prične zadnja faza balkanske vojne, nakar pride na vrsto razdelitev osvojenega ozemlja med balkanske zaveznike, ki bo najtežavnejše vprašanje.

Vsa poročila kažejo, da so se odnosi med zavezniki silno poslabšali, zlasti pa odnosi med Bolgari in Srbi. V konflikt so sedaj že prišli medsebojno ne samo časopisi, ampak tudi najodličnejši državniki. Tako srbski, kakor bolgarski listi naravnost odkrito govore o možnosti medsebojne bratovorne vojne in šovinistični listi že pozivljajo na vojno.

Znani ruski državnik Čarikov, ki ima zelo velike zasluge na ustvaritvi Balkanske zveze, se mudi sedaj v balkanskih prestolnicah, da prepreči grozečo katastrofo in ohrani zvezo.

Ciperli je izvela iz žepa velik rumen robec, ter naredila voz. Čez noč se ni zanesla na svoj spomin in bila je tudi že zaspana.

„Spat bom šla“, dejala je, videč, da moti učiteljeve pri večerji, „jutri pa kar pripravite, če je še treba nesti kaj na pošto! — Bog povrni večerjo! — Lahko noč!“

„Lahko noč, Ciperli“, odzdravili so iz sobe učiteljevi.

Ciperli je naložila jerbasa in se s trudnimi koraki napotila domov.

Tema jo je objela zunaj, zato je šla počasi in previdno. O, ko bi imela svojo koč s svetlo, prostorno sobo, tedaj se ne bi mudila pri tujih ljudeh; hitela bi, da bi prišla prekoslej v svojo sobo, nažgala si luč in povečerjala.

Bolest in tuga sta ji stisnili srce, plašno se je ozrla ter pospešila korake. Že je dospela do svojega stanovanja: s strahom je odprla vrata in vstopila — ne v prijetno, svetlo sobo, ampak v hladno, nesnažno klet. Duh po plesnobi ji je vdaril v obraz; previdno, kakor ji je bilo zabičano, je prižgala leščerbo ter posvetila po kleti.

Kokoši, njene prijateljice, so čepele dremaje na oknih, na postelji in na starem zaboju; znosila jih je v kurnik in jim nasula ovsa že za drugi dan.

Lonček in skodelico, ki ju je kupila pri lončarju, je shranila v staro škrinjo k drugim dragocenostim.

Še predno se je vlegla spat, zmolila je večerno molitev, priporočila se angelju varuhu in še le potem splezala v trdo posteljo.

Po leti se je še dalo shajati z bornim stanovanjem, a po zimi je bil mraz, tak mraz, da velikokrat ni mogla zaspati. Vedela je, da si drugi ljudje zakurijo v sobah in spe na toplem, a ona si ni smela ogreti stanovanja, niti zakuriti ni smela v njem, ker bi lahko zažgala klet in z njo vso vas. Zato je trpela in zmrazevala vso zimo. Ko se je nagibalo poletje h koncu, vstajala je v Ciperlinem sreu groza bled hladnim stanovanjem.

Ej, težavno in bridko je bilo njeno življenje, pravo potovanje: po leti v vročini in žeji, po zimi pa v mrazu, kdo bi ji zavidal tako življenje!

(Dalje prih.)

Albanija.

V soboto so naznanili zastopniki velesil v Sofiji, Beogradu in Atenah severno in severnovzhodno mejo Albanije, katero je določila reunija veleposlanikov v Londonu.

Začne se pri izlivu reke Bojane v Jadransko morje, gre potem po dolini te reke do vasi Korica, ki leži ob desnem bregu Bojane. Od tod naprej dela mejo greben gorovja, ki loči reko Bojano od Skaderskega jezera. Taraboš pripade Albaniji. Pri vasi Zogaj, ki še ostane albanska, gre meja čez jezero do zaliva Liheni Hotis in sledi dalje meji, ki deli oba rodova Grudov in Hotov, ki pa pripadeta k Črnigori, na eni strani, ter med rodovima Kastrati in Klementi na drugi strani, tako da pripadeta oba ta rodova k Albaniji. Zatem ostane stara meja med črnogorskim plemenom Kuci in rodom Klementijev do teritorija Guzinje in Plava; gre nadalje po gorovju, ki deli Limo in Drin, tako da pripadeta mesti Guzinje in Plava z okolico k Črnigori. Nato zapusti meja to pogorje in tvori vršac gričev ob južni strani mesta Djakovice, ki ne pripade Albaniji ter gre nadalje po tem grebenu do Belega Drina. Gre zatem ob strugi te reke do zahodne strani Prizrena in mejne črte med tem distriktom in onim Ljume, tako da ostane ta poslednji pri Albaniji.

Od tod gre meja dalje do vršaca gore Korab, pri čemur ostane distrikt Dolnji Debar albanski, distrikt Reka pa ne, zapusti ta vršac nekaj malo na severni strani mesta Debar, ki ne pripade Albaniji, do Črnega Drina, gre za to reko do vasi Lukovo, odkoder sledi po gorovju, ki loči dolino Drina od reke Skumbi, pusti Stugo izven Albanije in doseže v okolici vasi Lina obrežje Ohridskega jezera.

Zavezniki med seboj.

Iz Sofije poročajo:

Kakor je videti, se sovražniki balkanske neodvisnosti prezgodaj vesele. Upanje, da se pograbijo balkanski narodi takoj po sklenjenem miru s Turčijo za lase, je še na vrbi. Da so v posameznih vprašanjih nesoglasja med zavezniki, je splošno znano; tudi je v nekaterih meščanskih strankah toliko egoizma, da bi se zveza gotovo razbila, če bi odločevali taki hujskači, ki se najdejo na Bolgarskem prav tako kakor v ostalih deželah. Toda razburjeni glasovi v nacionalističnem časopisju niso pravo merilo za razmerje med balkanskimi državami. Komu bi prišla vojna med zavezniki najbolj prav, prikazuje pogled v nekatere tuje časopise, ki pihajo zlasti Bolgarski na dušo, ter dražijo ostale zaveznike. Nekaterim diplomatom bi bilo zelo žal, če bi se s končano vojno definitivno rešilo balkansko vprašanje. Ali prav zato, ker je Balkanska zveza najmočnejši zapor proti grozečemu imperijalizmu in ker se to spozna v Sofiji in v Beogradu in v Atenah, se sme pričakovati, da bodo tuje intrige enako brezvspešne, kakor domače hujskanje. Iz dobrega vira prihaja poročilo, da se Srbija in Bolgarija pogajata zaradi izpremembe prvotne pogodbe in da je od tega pogajanja pričakovati dober vspeh.

Angleško-nemška zveza.

Nemci, ki so po svojem kanclerju Bethmann-Hollwegu proklamirali boj med germanstvom in slovanstvom, se zelo trudijo, da bi združili vse Germane. Zlasti bi radi pridobili Angleže, kateri pa radi mnogih gospodarskih interesov ne marajo nič slišati o zvezi s konkurentinjo — nemškimi rajhom. Dunajska „Information“ prinaša zanimiv članek, ki jasno osvetljuje združevalno tendenco germanstva. Priobčujemo v naslednjem cel članek:

„Pruski princ Henrik, brat nemškega cesarja, se mudi sedaj v Londonu, kamor je šel, glasom uradnih listov, po čisto osebnih poslih. Pri tem se pa moramo spomniti, da je bil princ Henrik tudi lansko leto v Londonu in da je od tedaj razmerje med Anglijo in Nemčijo znatno izpremenilo svoj značaj. Ta princ je veliki admiral in generalni nadzornik nemške mornarice in po njegovem zadnjem potovanju se je veliko govorilo o dogovoru mogočnih mornaric teh dveh držav.

Po došlih nam in zelo zanesljivih obvestilih bo imelo potovanje princa Henrika velik političen vpliv na dogodke; prave posledice njegovega bivanja v Londonu pa se zdaj še ne dajo presoditi. Bethmann-Hollweg je povdarjal v svojem govoru važnost akcije, ki bi združila angleško in nemško pleme, dočim je Sasonov glasom uradnega poročila v svojem govoru minolega petka odločno zanikal različnost mišljenja narodov v političnih vprašanjih. Mi pa, ki motrimo pazno politične dogodke zadnje dobe, moramo reči, da ni dvoma, da se združenje nekaterih plemen pripravlja, če že ni — dejstvo.

Angleški in nemški narod sta oba istega plemena in zato ni nikakor izključeno, da se v resnici združi to, kar si je že po naravi tako blizu. In pri tem treba računati na vzajemno simpatijo obeh narodov in na možnost prilagoditve drugega drugemu. Za balkanske krize je Anglija takoj razumela, da se njene nakane zelo razlikujejo od francosko-ruskih. Nezaupna nevolja angleških diplomatov radi spletk, ki so se godile pred izbruhom balkanskega prevrata in ki se še nadaljujejo tekom vse krize, ki je še občutno povečala in je povzročila, da ste se stališči Anglije in njenih dveh zaveznic Francije in Rusije — še bolj razmaknili. Posledica poizkusa, ki je ho-

tel zavdinjati Anglija le osebnim interesom teh dveh zaveznice, je ta, da sta se začeli Anglija in Nemčija približevati druga drugi.

To zbliževanje, ki je pospešuje sorodnost plemen, razpršuje gospodarske pomisleke in male ljubosumnosti, ki so včasih zaoblačevale nebo obeh velesil. Prva morská velesila (Anglija) in najmočnejša sila na kopnem (Nemčija) sta se združili, ker imata le en cilj namreč odpreti povsod vrata svoji trgovini in industriji.

Minulega meseca novembra je bil pruski princ Henrik prinesel iz Londona preliminarne pomorskega sporazuma; sedaj pa se vrne v Berlin s čisto praviim dogovorom in morda celo s preliminarijo angleško-nemške zveze. Anglija je le še po imenu pristašica tripelentente (igra torej vlogo kakor Italija v trozvezi. Op. ur.); onega solidnega sporazuma, ki je s svojo močno voljo vzdrževal v Evropi mir vkljub velikim in malim izzivcem, pa ni več. Sedanja balkanska kriza končuje z apoteozo trozveze, — koje vladarji so tesno sklenjeni očuvali mir svojim narodom!“

Tako člankar v gori omenjeni korespondenci; bodoči dogodki pa pokažejo, v koliko je tu le želja porodila misel.

Zrtve balkanskih zaveznikov.

Izgube balkanskih zaveznikov iznašajo do sedaj: Črnagora 6.000 mrtvih, Grčija 11.000, Srbija 22.000, Bolgarija 80.000. Ranjenci niso všteti.

Shodi.

Vojnik.

Včeraj je imelo politično društvo za celjski okraj pri nas svoj shod, kojega je vodil deželni poslanec Terglav. Poročila o razmerah v državnem in deželnem zboru so podali poslanci dr. Korošec, dr. Benkovič, Terglav. Na predlog častitega gospoda Žagarja se je izreklo poslancem Slovenske kmečke zveze popolno zaupanje in se odobrila obstrukcija v deželnem zboru.

Sv. Tomaž pri Ormožu.

V nedeljo, dne 20. t. m., po rani maši, se je vršilo pri nas gospodarsko zborovanje, katero je bilo, kakor običajno pri nas, prav dobro obiskano. Predaval je gospod nadrevizor Vladimir Pušenjak, kateri nam je orisal položaj na denarnem trgu in govoril o stanju kmečke gospodarske organizacije. Popoldne se je vršil občni zbor naše kmečke hranilnice in posojilnice, na katerem je gospod Vladimir Pušenjak na podlagi računskega zaključka v lepem številu zbranim članom in vlagateljem razložil lep napredek našega zavoda in končal z željo, da zavod napreduje tudi v bodoče.

Velika Nedelja.

Včerašnje zborovanje okrožja mladeniških zvez ormoškega okraja je bilo zelo dobro obiskano. Zastopane so bile vse Mladiške zveze. Govorili so: predsednik Sever, č. g. p. Grobljar in Fr. Žebot iz Maribora.

Koroško.

Naš neutrudljivi dr. Hohnjec je imel včeraj dva shoda pri naših koroških bratih. V obližju slovenskega Pliberka sta se vršila včeraj dva shoda za žene in dekleta. Prvi se je vršil predpoldne v Vogerčah, drugi popoldan v Žvabeku. Bila sta prva shoda te vrste v teh dveh farah in prav dobro obiskana. V Žvabeku je bilo navzočih tudi mnogo mož in mladeničev. Govorila sta na obeh shodih g. dr. Hohnjec in vrtnar Kriegl. Prvi je z njemu lastno zgovornostjo v prijetno-saljivem tonu navduševal za svetle vzore slovenskega ženstva. Drugi je pa predaval o vrtnarstvu in je svoj predmet podal prav poljudno. Poleg govorov je v Žvabeku zapel mešani zbor prav lepo nekaj krasnih slovenskih pesmic. Z veseljem gledamo v bodočnost, kajti nič več se ne bojimo za obstoj koroških Slovencev; saj vstaja in se probuja koroško slovensko ženstvo.

Raznoterosti.

Sv. oče. Bolezen sv. očeta se vsak dan boljša in je upanje na popolno ozdravljenje vedno večje. Zadnja poročila so vsa ugodna. Najnovejše od dne 20. aprila pravi: Buletin, ki je bil izdan danes zjutraj, pravi, da so sv. oče že štiri dni brez mrzlice. Vsled zboljšanja bronhijalne bolezni vidno rastejo moči sv. očeta.

Iz politične službe. Bivši okrajni glavar v Ptuj in bivši vladni komisar graškega mesta po razpustu prejšnjega občinskega zastopa, namestniški svetovalec Anton pl. Unterrain, je dobil naslov dvornega svetnika.

Poroka. V Slivnici pri Mariboru sta se danes v pondeljek, dne 21. aprila, poročila vrl mladenič mizar Franc Kolman, sin znanega našega somišljenika gospoda Josipa Kolmana, z gđ. Marijo Svifl. Obilo sreče!

„Zarja“ je izvolila za XXV. tečaj dne 16. t. m. na svojem prvem poletnem občnem zboru sledeči odbor: predsednik phil. Gombotz, podpredsednik med. Stanko Velkavrh, tajnik med. Ivan Drobnič, blagajnik med. Josip Paulin, knjižničar med. Pavel

Darujte za Slov. Stražo!

Janežič, gospodar iur. Jakob Trenko, odborniški namestnik med. Jakob Rebernik.

Slomšek-Einspielerjeva slavnost v Ljubljani. Ta slavnost v korist obmejnih Slovencev, ki se je predzadnjo nedeljo praznovala v hotelu „Union“ v Ljubljani, se je izredno dobro obnesla. Vsa velika dvorana je bila natlačena polna. Poleg obilnega občinstva so počastili slavnost gospodje generalni vikar Flis in mnogo odličnih zastopnikov duhovščine, podpredsednik državne zbornice Pogačnik in še mnogo državnih poslancev, dr. Lampe z deželnimi odborniki in mnogimi deželnimi poslanci, kom. svetnik Povše, razni srednješolski ravnatelji in veliko slovenskih skladateljev in drugih odličnih oseb. Štajersko in Koroško so zastopali poleg slavnostnih govornikov gospodje: državni in deželni poslanec dr. Verstovšek, odvetnik dr. Breje, župnik Zel iz Hodiš pri Celovcu in profesor dr. Arnejc. Koncert v Mariboru in gledališka predstava pri Trabesingerju v Celovcu, ki sta se vršila isti dan, sta naredila, da ni bilo iz obmejnih krajev toliko gostov, kolikor smo jih pričakovali. Glasbeniški spored je zaslužil vso hvalo in je občinstvo naravnost očaral. Zlasti solospjevi operne pevke gospe Otaholove so vzbudili navdušeno ploskanje. Morala je nekaj napevov dodati in poklonil se ji je za njeno sodelovanje krasen šopek. Tudi marsikateri muzikalični komad se je moral na zahtevo občinstva ponoviti. Zbore in orkester je izborno vodil gospod pevovodja „Ljubljane, Svetek. Slavnostna govornika, gospoda dr. Medved in Grafenauer, sta na kratko orisala življenje slavljencev in je tako pristen koroški humor Grafenauerjev, kakor navdušen in navdušujoč vsoplet krasnih besed našega dičnega, nepresegljivega slavnostnega govornika kot exochen g. prof. dr. Medved vzbudil obče priznanje in največje navdušenje. — Pri prijetnem zabavnem večeru, ki se je po končanem sporedu vršil v dvorani, je za to predsednik združenega odbora slavnost prirediteljev, gospod dr. Pogačnik, izrekel slavnostnima govornikoma v imenu prirediteljev in vsega slovenskega naroda najtoplejšo zahvalo. Pri večeru je pevski zbor „Ljubljane“ zapel še marsikatero mično pesem in svirala je „Slovenska harmonija.“

Iz sodnijske službe. Pisarniški ravnatelj mariborske okrožne sodnije, Franc Wresonig (Brezovnik) je stopil v pokoj. „Marburgerca“ ga hvali kot dobrega nemškega moža in je bil Wresonig kot mož čistokrvnega „nemškega“ pokoljenja v resnici tudi v svoji službi velik „Nemec.“ Bil je pač produkt našega justičnega sistema. — Sodnik dr. Viktor Pavliček v Brezicah je imenovan za okrajnega sodnika in predstojnika sodišča v Šoštanju.

Oseba vest. Gospod Ludovik Schöfl, revizor Zadrugne zveze v Ljubljani, je izstopil iz njene službe.

Ali ni to dvojna mera? „Die Beute, das ist die südslavische Ethik; die Beute, das ist das kulturelle Lebensziel.“ Tako psuje sobotna „Marburgerca“ nesramno nas Jugoslovane, a državno pravdnštvo ne najde na tem nič takega, kar mora globoko žaliti vse Jugoslovane, kar mora hujskajoče vplivati na razmerje med nami in Nemci. Ko smo mi pisali o brezobzirnem prodiranju Nemcev, ki si hočejo osvojiti našo zemljo ter smo rabili precej ostre besede, smo bili zaplenjeni. Seveda, „Marburgerca“ in mi, sta dve reči!

Hinavci. „Die Beute, das ist die südslavische Ethik“, tako piše „Marburgerca“, glasilo Südmarkovcev, ki so si postavili za svoj cilj, da nas preženejo iz grude naših očetov. Našo zemljo nam hočejo zapleniti z vsemi sredstvi in na vsak način, ter tega niti ne prikrivajo, a pred javnostjo bi pa radi naslikali nas Jugoslovane, ki se povsod samo brani-mo, kot roparje. Ali ste že videli nesramnejšo hinavščino?

Onousque tandem? Zopet so se dogodili v Dalmaciji slučaj, ki kažejo, da hoče avstrijska vlada v neverjetni zaslepljenosti ubiti v Jugoslovanih vsak čut patriotizma, da hoče vlada sama izrediti jugoslovansko irredento. „Edinosti“ se poroča iz Dubrovnika: Po zmagi Srbov pri Kumanovem je bila tukaj prirejena narodna svečanost Srbov in Hrvatov brez razlike strank. Vso svečanost in sprevod po mestu je vodil tukajšnji notar Luka markiz Bona. Tekom svečanosti se je deklamirala tudi neka oduševljena pesem v proslavo srbskega orožja, komponirana po sodnem svetniku pl. Grisogona, ki je bil radi tega disciplinarno premeščen. Sedaj se je javil tudi pesnik dotične pesmi v osebi ravnatelja tukajšnje ženske preparandije, gospod Kriletič, in je bil takoj nato brzojavno odstavljen od službe. Od višje strani se je zahtevalo, naj državno pravdnštvo dvigne obtožbo proti voditelju spreveda, gospodu markiju Boni. Državni pravdnik Kronja pa je izjavil, da ni razlogov, da bi se proti Boni smelo kazensko postopati. Vsled tega je bil državni pravdnik Kronja suspendiran radi neposlušnosti napram višjim zapovedim, a notar Bona je bil suspendiran od pravice vršenja službe.

Šolski otroci so dolžni obiskovati verske vaje svojega veroizpovedanja. Neki trgovec na Moravskem ni pustil svojega otroka, ki je hodil v tamošnjo šolo, k maši in tudi ne k spovedi in obhajilu. Okrajni šolski svet je kaznoval očeta na 20 K globe, ker je spoznal njegovo ravnanje kot protizakonito. Deželni šolski svet je razsodbo potrdil, na kar se je oče pritožil na državno sodišče in izjavil, da je

šolski svet kršil zakon, kateri daja državljanom versko svobodo. Državna sodnija je pa to pritožbo odklonila in utemeljila svojo razsodbo tako, da se v danem slučaju zakon v resnici ni kršil. Otroci so tedaj dolžni obiskovati verske vaje svoje vere in starši, ki bi to zabanjevali, zapadejo kazni.

V dobi humanitete, ali kako uprava c. kr. državnih železnic svoje delavce ceni. Prožni delavec Girl je celih 39 let delal slavni državni železnici in je pred kratkim v bolnišnici umrl. Pet njegovih stanovskih tovarišev je pri sekiiji Melk prosilo za dopust, da se udeležijo pogreba. Dobili so pa c. kr. odgovor, da če se hočejo udeležiti, se jim ali dan od zajamčenega dopusta odšteje, ali pa za čas odsotnosti plača odtegne. To je pa že višek človeškega čuta! Od sekiije same se pogreba ni udeležil nikdo! To nam govori živo besedo, koliko slavna uprava c. kr. državnih železnic ceni delavca, ki ji je žrtvoval samo 39 let.

Štajersko.

Maribor. V soboto, dne 19. t. m. zjutraj je umrla v Celovcu v hotelu Trabesinger, kjer je bila uslužbena pri gospodičnah Lojziki in Pepici Leon, gdč. Lenčka Žizek v cvetju mladosti v 20. letu. Kru-ta jetika je napravila po kratkem bolehanju neizpros-nen konec upovpolnemu življenju. Še le se ji je za-smejal nasproti življenje, že mora leči v hladni grob. To je nemila usoda in človeku se stori milo. Pokoj-nica je bila dalje časa uslužbena tudi v tukajšnjem Narodnemu domu, kjer so jo radi njenega ljubeznj-vega vedenja imeli vsi radi. Bila je vedno skrbna, postrežljiva in vestna, ter je imela za gosta vedno prijazno besedo. Jutri v torek, dne 22. t. m., zjutraj ob 8. uri jo prepeljejo iz Celovca v Maribor, kjer bo popoldne ob 4. uri pokopana. Bodi ji zemljica lahka!

Maribor. Čudno zabavo si je dovolil včeraj po-poldne v neki slovenski gostilni neki gost. Raztrosil je neki prašek in naenkrat so vsi navzoči gosti ki-hali. Take „šale“ so povsem nedostojne in primerne za kakšne nepridiprave-paglavce, ne pa za boljše ljudi, osobito ker so ljudje hoteli vedeti, da je to stor-il nek c. kr. uslužbenec! Čudne navadne, s kate-rimi se dela neprijetnosti gostom in gostilničarju!

Kamnica pri Mariboru. V nedeljo, dne 20. t. m., je bil pri nas pokopan Anton Kalunder, zidar v Kamnici. Naš fantovski pevski zbor mu je ob odpr-tem grobu zapel v slovo ginjaivo pesmico: „Blagor mu!“ Rajni je bil vdovec, ki zapušča dve hčerki-si-roti, popolnoma nepreskrbljeni. Naj v miru počiva!

Lembah. V nedeljo, dne 13. t. m., se je usta-novila pri nas podružnica c. kr. kmetijske družbe za Lembah-Ruše. Za predsednika je bil izvoljen F. Robič v Lembahu, za podpredsednika pa Dr. Lingel, veleposesnik v Rušah.

Slivnica pri Mariboru. Zveza jugoslovanskih železničarjev, podružnica Maribor, priredi dne 1. majnika velik izlet v Slivnico, gostilna Lesjak. Iz-letnike spremlja godba. Odhod iz Maribora ob 1. uri 30 minut popoldne. Na sporedu je godba, petje in pa prosta zabava. Udobni prostori, vrt in kegljišče je na razpolago, kakor je tudi poskrbljeno za dobro po-strežbo in zmerne cene. Povratek v Maribor je mo-goč ob 5. uri 30 minut, 5. uri 50 minut, in z godbo ob 7. uri 26 minut. Izlet se vrši pri vsakem vreme-nu. Vstopnina 20 vinarjev. Kdor je prijatelj proste, neprisiljene zabave, naj pride, žal mu ne bo! Vabi-la se ne razpošiljajo.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Francetu Močigradu, dopisniku dne 12. t. m. v „Slov. Narodu“ objavljenega dopisa iz Sv. Lenarta, celo kratek odgovor: Cel tisti dopis je tako otročji, da se čudim, kako ga je mogel „Slovenski Narod“ sprejeti; oči-vidno pač nima bolj pametnih stvari, o katerih bi pisal. Čudim se tudi, da more tako visoko učen, ta-ko mnogo zaposlen gospod sestaviti take bedarije, kakor je na primer pačenje mojega imena itd. Tudi se mi zdi smešno, ko me imenuje „kmetisko uš za ko-lirjem.“ Visoki gospod, koliko pa je pri Sv. Lenartu ljudij, ki bi ne izšli iz kmečkega stanu? So li tisti izvzeti, katerih predniki so bili mogoče kaki črev-ljarji? Torej, France Močigrad: le pamet, pamet, ka-dar zopet kaj pišeš! — Ignacij Kurbos.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Naši vele-narodni liberalci so si postavili svoje šotore v go-stilni Nemea Krainza, to se pravi: svoj „klubzim-mer“ so premostili iz slovenske gostilne v nemško. Nam celo prav, bomo vživali v naših prostorih vsaj neokužen zrak. Le eno vprašanje stavimo gospodu dr. Gorišku: Kje je narodnost? Najprej častna be-seda: ne k slovenskem zdravniku, — sedaj pa čast-na beseda: ne v slovensko gostilno. Oj ti uboga na-rodnost!

Celje. Katoliško podporno društvo priredi na prihodnji petek, dne 25. t. m., ob 5. uri popoldne, v opatiji svoj redni občni zbor. Vspored: poročilo taj-nika in blagajnika ter volitev novega blagajnika. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva u-ljudno odbor.

Celje. (Dvestoletnica pragmatične sankcije na slovenski nižji gimnaziji v Celju.) Učna oblast je po-slala na vse šole spomenico, naj se letošnja dvesto-letnica pragmatične sankcije proslavi, povsod po svojih močeh. Temu pozivu sledeč, je priredila tudi slovenska gimnazija v Celju majhno slavlje, kakor je pač mogla po svojih skromnih močeh. Ker nima

zavod v svoji revščini nobene večje sobane, ki bi bi-la dovolj obširna za kakoršnokoli celokupno priredi-tev, je bilo treba gledati, kje bi se drugod dobila pripravna dvorana. Pa kamorkoli pogledate, nikjer ne najdete pripravnega. Nemške dvorane za sloven-ske goste pač niso pripravljene, poznamo Celje, slo-venska pa stane preveč. Tu se je usmislilo revnih gimnazijcev Katoliško izobraževalno društvo in od-stopilo gimnazijcem brezplačno svojo dvorano pri „belem volu“ v njihov namen. Tam so se zbrali da-nes pondeljek ob 8. uri zjutraj profesorski zbor z di-jaki vseh šesterih razredov in priredili prisrčno iz-nenadljivo slavlje. Gospod vodja kot spreten zgodo-vinar-strokovnjak je, otvorivši slavnost, razložil po-men tega dne in dogodka pred dvesto leti in njega pomen za danes, povdarjajoč pred vsem, kako prag-matična sankcija spontano deluje in učinkuje tudi v teh težkih časih in družji različne avstrijske narode skupaj v ljubezni do sivolasega, miroljubnega vla-darja, katerega naj nam Bog, ohrani še leta in leta. Tedaj nastopi dijak četrtega razreda Senica Ivan, ki vestno, skrbno in vzseneo prednaša pred izne-nadenimi poslušalci ljubko rodoljubno pesem, ki jo je spesnil ravno za to slavlje njegov sošolec, ki pa ni hotel biti imenovan Tudi harmonij so si oskrbeli, ga prenesli iz gimnazijskih prostorov v to dvorano, da bi se bolj slovesno glasila otvoritvena rodoljubna pe-sem in zaključna avstrijska himna.

Sv. Frančišek na Stražah. Dne 16. in dne 17. t. m. je bil nabor v Mozirju in Ljubnem. Naše kato-liško izobraževalno društvo je dalo cesarju in drža-vi pet čvrstih fantov, izmed njih celo enega odborni-ka in dva dobra pevca. V naši mali gorski župniji je potrjenih skupno deset fantov. Vidi se, da je naše ljudstvo trdno in se varuje mestnih razvad in omeh-kuženja, ki se posebno mladim ljudem zelo škodljiva.

Kozje. Velik živinski in kramarski sejm se vr-ši dne 26. aprila v Kozjem. Sejmari se opozarjajo na novo mostno tehtnico, katera bo ta dan brezpla-čno na razpolago. Vstop v sejmišče za živino je vstop-nine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci uljudno vabijo.

Koroško.

Sv. Višarje. Sloviša božja pot na Sv. Višarje se prične letos prav zgodaj, že s 1. majnikom ali na praznik Kristusovega Vnebohoda.

Kdo vodi na Koroškem nemškonacionalno pro-pagando? Celovski „Mir“ poroča: V St. Pavlu v La-budski dolini se je ustanovila te dni okrajna zveza nemškega Schulvereina. V odbor so bili izvoljeni: c. kr. sodnik Kummel kot načelnik, gozdar Kaleher kot njegov namestnik, c. kr. davčni oskrbnik Lupfer kot blagajnik, c. kr. oficijal Zaufel kot tajnik in še en možki in ena ženska kot zastopnika nemškega „ljudstva.“

St. Tomaž. Vabimo na zborovanje in gledališ-ko igro „Tri sestre“, katero vprizori društvo „Edi-nost“ v St. Tomažu na prostem (na župnijskem dvo-rišču), in sicer na praznik Kristusovega vnebohoda, dn 1. majnika. popoldne po blagoslovu. Na vspo-redu je tudi petje in tamburanje. Vstopnina za ude 20 v, za neude 40 v.

Bilčovs. Katoliško slovensko izobraževalno dru-štvo „Bilka“ v Bilčovsu priredi v nedeljo, dne 27. aprila, predpoldne po sveti maši, svoje običajno me-sečno zborovanje v župnišču. Pride govornik iz Ce-lovca in se bo na zborovanju razlagala „Knjiga o lepem vedenju.“

Razgled po svetu.

1000 praznih stanovanj v Gradcu. V bližnjem času namerava prirediti društvo graških hišnih po-sestnikov večje zborovanje, na katero bodo povablje-ni tudi najemniki. Na podlagi številk bodo skušali dokazati, kje tiči vzrok zvišanja stanarine. Velik del najemnikov ne more več zmagovati visokih stanarin-skih cen v notranjem mestu ter se raje seljuje v raznih predmestjih in v okolici graškega mesta, — vsled česar je naraslo število praznih stanovanj v notranjem mestu že na 1000, koje število se bo pa v bližnjem času še izdatno pomnožilo. Bržčas ta akci-ja ne bo prinesla nobenega vspeha. Nepretirane cene bi bilo edino primerno sredstvo.

Sufragetke hotele razgnati v zrak redakcijo. Londonske sufragetke so sklenile komplot proti u-redništvu lista „Standard.“ Vse priprave, da se to uredništvo požene v zrak, so že bile storjene. Polici-ja pa je zaroto pravočasno odkrila in straži sedaj uredniško poslopje.

Zrakoplov eksplodiral. V Villiersu na Franco-skem je dne 17. t. m., ob 3. uri popoldne, eksplodi-ral neki tvojaški zrakoplov v trenutku, ko se je spu-ščal na zemljo. V zrakoplovu je bilo pet francoskih častnikov, ki so vsi popadali iz precejšnje višine na zemljo. Tri častnike je pri priči ubilo, dva se pa še borita s smrtjo. Vzrok eksplozije še ni znan.

Pogreb multimilijonarja Morgana. Iz New-Jor-ka poročajo, da je priplul tja v soboto parnik „La France“ in sicer z žalnim znakom: zastavo do polo-vice jambora, s truplom znanega multimilijonarja P. Morgana. Vsi parniki in druge ladije so v znak žal-losti tudi razobesile zastave na pol-jambora. Krsto so prenesli nato v spremstvu ogromne množice v zase-bni muzej Morganov, kjer ostane truplo več dni jav-no na mrtvaškem odru.

Loterijske številke.

Gradec	16. aprila 1913	39	72	79	17	12
Line	19. " "	5	78	83	28	59

Proda se lepa, enonad-
stropna, vili po-
dobna hiša, obstoječa iz 5
zidana, sob in gospo-
darskega poslopja, 2½ orala sado-
nosnika in njive, s stiskalnice. —
Lega v prijaznem trgu Gornja Rad-
gona, tik župne cerkve sv. Petra,
5 minut od želez. postaje Gornja
Radgona in 5 minut od mesta Rad-
gona. Nese mesečno 50 K najem-
nine. Zaradi lepe, mirne lege, brez
prahu, z vrtom obdana, posebno
pripravna za kakega duhovnika-
penzionista. Cena in plačilni po-
goji se zvejo pri gospodu Janezu
Lančiču, kleparskemu mojstru v
Gornji Radgoni. 70

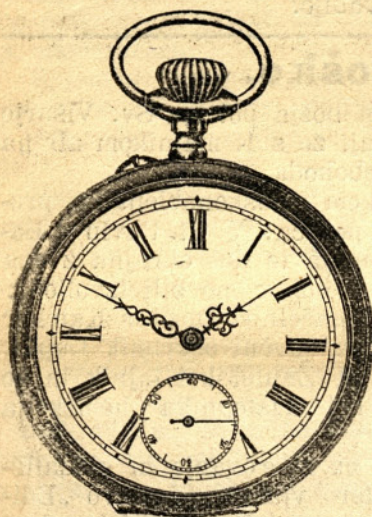
Posestvo ca. 7 ora-
lov, s hišo
kozelem in hlevom — od premo-
govnika oddaljeno 20 minut in od
cementnega kamnoloma 5 minut —
se radi rodbinskih razmer ugodno
proda. Več pove Ferd. Marn v
Trbovljah 1. 72

Gospodična

z dolgoletnimi spričevali, iz-
vrstna kuharica, išče službe
gospodinje. Ponudbe pod H
M 33, pošta Maribor, kolo-
dvor, poste restante. 85

Ure za birmo!

repasirane s pisanim jamstvom:

Pristna srebrna ura K 7—
Pristna srebr. ura ženska K 7—
Pristna srebrna verižica K 2—
Pristna srebrna verižica

damska K 3-40
Zlata ura K 28—

Ker sem kupil iz Švice celo
tovarniško zalogo bom prodal
jal rapasirane ure po zelo
nizki ceni.

Očale! Budilke! Uhane!

Urar, očalar in
zlatar

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

Naznanilo prodaje.

Podpisani upravitelj konkurznega sklada **Ignaca Firm**, bivšega trgovca v **Št. Jurju ob Taboru** naznanja, da se bode vršila

dne 28. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne,
v **Kaplji pri Vranskem** počenski prodaja v kon-
kurzni sklad spadajočega manufakturnega in spe-
cerijskega blaga, ki se nahaja v bivših prodajalnah
v **Kaplji** in v **Št. Jurju ob Taboru**.

Blago se bode prodalo in sicer zaloga v **Kaplji**
zase v celoti, zaloga v **Št. Jurju ob Taboru** pa tudi
zase v celoti, kakor leži in stoji, brez jamstva kon-
kurznega sklada za kakovost in količino blaga po-
nudenim potom najboljšemu ponudniku,

Ustmene ponudbe sprejemal bode navedeni dan
oskrbnik konkurznega sklada.

Vsaj eno tretjino kupne cene mora kupec
plačati takoj, ko se mu naznani, da je njegova
ponudba sprejeta, ostanek kupnine pa se ima pla-
čati najdalje do 3. maja 1913, do katerega dne
mora tudi kupec blago prevzeti. Ako ne plača ku-
pec pravočasno ostale kupnine, zapade v prid kon-
kurznega sklada od kupca že plačani delež kupnine.

Blago, ki se nahaja v bivši prodajalni v **Kaplji**,
je cenjeno na 4.864 K 97 v.

blago pa, ki se nahaja v bivši pro-
dajalni v **Št. Jurju ob Taboru** na 930 K 80 v.

Inventurni in cenilni zapisnik v prepisu je na
vpogled pri upravitelju konkurznega sklada, kateri
slednji daje vsa natančnejša pojasnila prej, kot tudi
na dan prodaje.

Vransko, 16. aprila 1913.

Mihael Jezovšek,

c. kr. notar, kot upravitelj konkurznega sklada.

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita,
mejnice, sohe za plote, cevi za kanale in druga
dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala
Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkvi). Telefon št. 188.

A. VIHAR

Koroška cesta 53 Maribor Hengasse 2 in 4

se priporoča v izdelovanje vseh v to stroko spa-
dajočih mizarskih del, kakor: za stavbe hiš, pohištvo
za stanovanja, šole, cerkve, prodajalne in pisarne;
izdeluje portale in prevzame vsakovrstna popravila.
Strogo solidna, najcenejša in hitra postrežba.

Darila za birmance!

Kmalu pride zopet čas, do bodejo prevz. knez
in škof delili po mnogih župnijah zakrament sv. bir-
me. Navadno dobijo birmanci od svojih botrov tudi
primerna darila. Mnogokrat dela botrom največ pre-
glavice, kako darilo naj bi dali svojim birmancem.
Po našem mnenju je najboljša, da naložijo botri bir-
mancu, ako je mogoče, primerno svoto denarja v po-
sojilnici in otroku izročijo knjižico ter birmanca tako
učijo štediti. Za spomin pa mu naj še kupijo lep mo-
litvenik in lep rožni venec. A pri nakupovanju molit-
venikov naj botri ne gledajo na lepo vezavo, na kras-
ne platnice, temveč na lepo vsebino molitvenika. Zato
upamo, da bomo botrom ustregli, ako jim nasvetuje-
mo, katere molitvenike naj kupijo svojim birmancem
za spomin.

Mi najbolj priporočamo sledeče molitvenike:

1. Sv. opravilo

Spisal župnik Jožef Čede, natisnila in založila
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Ta molitvenik
je sestavljen natančno po katekizmu in obred-
nih knjigah. Obsega krasno in poučno razlago
celega cerkvenega leta. Ima vse navadne pobož-
nosti, 6 raznih sv. maš, pouk o zakramentih,
molitve za popoldansko službo božjo in 73 naj-
lepših pesmi. Ta molitvenik najtopleje priporo-
čamo kot darilo za birmance. Stane pa z ružečo
obrezo K 1'30, v zlati obrezi pa se dobi v raz-
nih finih vezavah po K 1'50, 1'70, 2'60 in 2'70.
Primeren je za birmance od 10 let naprej.

2. Malo sv. opravilo.

Ta je krajši posnetek iz prejšnjega molitvenika.
Je lep in poučen ter primeren za otroke od 7
do 10 let. Stane pa v ružeči obrezi 70 vin., v
zlati pa 1 K.

3. Prijatelj otroški.

Spisal dr. J. Somrek. Ta molitvenik je prav
primeren za otroke od 7. do 10. leta. Je jako
poučen in obširen ter stane v priprosti vezavi
40 vin., z zlato obrezo pa 50 vin.

jo se vsi ti molitveniki v Tiskarni sv. Cirila v Mari-
4. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi.

Ni ga molitvenika, ki bi imel tako krasna pre-
mišljevanja in tako pobožno navdahnjene molit-
vice, kakor je ta. Obsega tudi nad 600 prelepih
cerkvenih pesmi. — Primeren je posebno za bir-
mance obojega spola, ki imajo glas za petje.
Stane v ružeči obrezi 3 K, v navadni zlati ob-
rezi 3 K 50 vin., v fini vezavi pa 4 K in 4 K
20 vin.

5. Družbine bukvice.

Spisal J. Rozman. To je molitvenik za vsa kr-
ščanska dekleta, ali so pri Marijini družbi ali
ne. Mirno lahko rečemo: Za dekleta ni boljšega
molitvenika kakor je ta. Ta knjiga je pri-
merna za dekleta od 12. leta naprej. Stane v ru-
žeči obrezi 3 K, v navadni vezavi z zlato obre-
zo 3 K 50 vin., v krasni vezavi pa 4 K in 4 K
20 vin.

Te molitvenike torej botrom res iz prepričanja
priporočamo kot primerna darila za birmance. Dobi-
boru, kamor se naj piše po-nje. Poština stane za pr-
ve tri 10 vin., za zadnja dva pa 20 vin.

V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru pa se dobijo
tudi lepi rožni veneci vsake vrste od 15 vin. do 2 K
50 vin. komad.

Botri, poslužite se pri nakupovanju birmanskih
daril letos posebno Tiskarne sv. Cirila v Mariboru,
Koroška cesta, št. 5. Tiskarna je naše domače, slo-
vensko podjetje, ki vam bo točno in dobro postregla!

Ponehale bodo vse kritike o**Tolstovrški slatini, ako jo sedaj poskusite**

in se je našel nov pritek, ki je močen na ogljikovi kislini. Sedaj lahko tekmuje „Tolstovrška“ z vsemi
najboljšimi kislimi vodami, ker zelo „Tolstovrška“ je sedaj najboljša zdravilna in
mozira in ostane tudi čista. namizna osvežujoča mineralna

kisla **Tolstovrško** naročajo odlični zdravniki za se in za **Tolstovrška** je bila
voda. svoje bolnike ter za cele bolnišnice. odliko-

vaša na dveh razstavah. Dobiva se v vseh boljših **Tolstovrški slatini, pošta**
gostilnah, trgovinah in lekarnah ter pri podjetju

Guštanj (Koroško) — Zaboj s 25 ⅔ stekl. stane le 5 kron. Prazne steklenice se sprejmejo v polnitev
po najnižji ceni. Poskusite! Boste hvalili!

Abstinenti! Pijte le Tolstovrško
slatino, ki vsled sveže-
ga, prijetnega okusa nadomesti vsako drugo pijačo!

Kadilci! Katere in druge bolezni v grlu
najhitreje ozdravite, ako pridno
grgrate in pijete „Tolstovrško“.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čednimi obrobki, sprejema vsa v tiskar-
sko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vlož. župniške urade: spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom,
uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in
druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potr-
dila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, ce-
nike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice,
zadruge in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računske
zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselja: jddilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombolo itd.,
plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnike,
parte in žalostinke v najljepši opravi. — Diplome za častne ude društev in častne občane v
različnih okraških in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.